

Cvičení gramatických struktur v překladu souvislého textu

Studium v České republice

Keičiró Takamija je japonský výměnný student. Žije v Jokohamě, ale v současné době studuje na Karlově univerzitě v České republice. Umí moc dobře česky. Často říká, že Česko je zajímavá země.

Keičiróovi je dvacet let. Má sedmnáctiletou sestru a dvanáctiletého bratra. Tatínek pracuje v bance. Každé ráno vstává o půl šesté, posnídá, v šest hodin vyráží z domu a jede vlakem do práce. Spěšným vlakem to z Jokohamy do Tokia trvá asi 30 minut. Pan Takamija pracuje v bance, která je na Šibuji, a proto přestupuje na linku Jamanote. Nesmí zapomenout.

V ranních vlacích bývá hodně lidí, tak je to nepohodlné. Ale pan Takamija jezdí vlakem rád. Keičiróova maminka je v domácnosti. Nemá zaměstnání, ale pořád má hodně práce. Autem jezdí nakupovat do blízkého supermarketu, potom připraví jídlo a pouklízí. Odpoledne jde vyzvednout Keičiróova brášku do školy. Každý večer vítá svého manžela se slovy „vítej doma.“

Keičiróova sestra se jmenuje Noriko. Není příliš vysoká, ale má dlouhé černé vlasy. Je to opravdu velmi krásná dívka. Ještě nestuduje vysokou školu, ale je velmi chytrá a má ráda učení se cizím jazykům. Nikdy nezapomene na domácí úkoly. Maminka říká, že Noriko bude také učitelka.

Od kdy se Keičiró učí česky? Když mu bylo patnáct, četl zajímavou knížku o Praze. Velmi si oblíbil českou kulturu. V říjnu loňského roku přijel do Prahy studovat na Karlově univerzitě. Jeho oborem je evropská literatura. Studium má rád, ale má také spoustu koníčků. Často hraje na klavír, ale raději než hudbu má filmy. V poslední době také hodně sportuje. Každé úterý si s přáteli zahrají fotbal, a pak jdou na pivo. Chodí s nimi také Adéla, která studuje japonštinu. Je to nejpůvabnější dívka ze školy. Keičiró říkal, že má v úmyslu s ní příští týden zajít na večeři do té nedaleké levné restaurace.